

Pozorišna Vojvodina
Theatrical Vojvodina

Sedam dana „na daskama koje život znače“

Posebno izdanje lista Danas posvećeno
60. festivalu profesionalnih pozorišta Vojvodine,
održanom od 12. do 18. aprila 2010. u Zrenjaninu

Zrenjanin je protekle sedmice bio pozorišni grad. Najstariji pozorišni festival u zemlji, Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine, održavao se u ovom gradu koji je tih sedam dana (od 12. do 18. aprila) disao „na daskama koje život znače“, i to u ovim tranzicionim vremenima obeleženim „pozorišnim naj-kodom“. Selektor festivala Miroslav Radonjić odabrao je sedam predstava za takmičarski program - *Gamma cas* Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina, *Karolina Nojber* Narodnog pozorišta Kikinda, *Nasrtaji na njen život* Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, *Nora* Narodnog pozorišta Sombor, *The Beach* subotičkog pozorišta „Kostolanji Deže“, *Banović Strahinja* Narodnog pozorišta Subotica i *Pomorandžina kora* Novosadskog pozorišta, kao i četiri dečje predstave, takođe u takmičarskom programu - *Tri praseta* Pozorišta mladih iz Novog Sada, *Slavuj i kineski car* kikindskog Narodnog pozorišta, *Uspavana leptotica* pozorišta „Dobrica Milutinović“ iz Sremske Mitrovice i *Guskalica* (autorski projekat Jovana Carana) zrenjaninskog pozorišta „Toša Jovanović“.

Pored glavnog programa organizovana je i izložba posvećena velikom jubileju ovog festivala, a brojni prateći programi bili su posvećeni predstavljanju vredne publikacije *Pozorišna Vojvodina*, priređivača Višnje i Petra Erskog u izdanju Zajednice profesionalnih pozorišta Vojvodine, književniku i dramaturgu Laslu Vegelu, poznatom scenografu Miodragu Tabačkom, promociji sajta *DNK lutkarstva*, marketingu u pozorištu i drugim ličnostima i temema.

O najboljima na jubilarnom festivalu odlučivao je tročlani žiri koji su činili Ana Tasić (predsednica), Tina Kosi i Ištvan Bičkei.

Prvi put u istoriji ovog festivala, sinoćnje gala večer i dodela nagrada nisu protekli u znaku jedne od predstava koja bi bila „u čast nagrađenih“, već su organizatori festivala pozvali Oliveru Đorđević koja je režirala, specijalno za ovu priliku, *Gala večer*, tokom koga su igrali i pevali glumci vojvodanskih teataru. ■

ponedeljak, 19. april 2010.

Mileta Mihajlov, gradonačelnik Zrenjanina

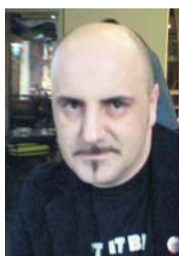
Grad je prepoznao značaj ovog festivala, stali smo iza manifestacije i izuzetno mi je drago što se održava u našem gradu. Bogata kulturna tradicija Zrenjanina i činjenica da imamo najstariju pozorišnu scenu u zemlji bili su dodatni motivi da se svi angažujemo da ugostimo najbolja vojvodanska pozorišta. Festival je prilika kada u naš grad dolaze ljudi iz regiona. Sedam dana sve je u znaku festivala, grad živi sa ovom manifestacijom. Pozorište je puno, posećeni su propratni programi i svi su zadovoljni. Upućujem sve čestitke organizatorima na ovakvom kvalitetnom kulturnom događaju. Pozivam sve koji dosad nisu bili u Zrenjaninu i nisu pratili festival, da to ubuduće učine jer su ovde dobrodošli!

Branislav Grubački, Pozorišni klub „Zelena zvono“ u Zrenjaninu

Ovaj festival znači mnogo za kulturni život Zrenjanina, a mogao bi još i više, jer malo je stvari koje imaju tako duboku ukorenjenost u kulturnom životu Vojvodine, a u Zrenjaninu se odvija već šestu godinu zaredom. Zrenjanin ima najstarije pozorište, a zahvaljujući ovome ima i najstariji festival u zemlji i regionu, što je dobra prilika da se nivo kulturnog života grada podigne na određeni stepen. Mislim da smo ove godine uspeali da napravimo jednu festivalsku atmosferu koja je bila bolja nego ikada, jer je mnogo ljudi iz sveta pozorišta a i šire, uopšte iz kulture i medija, posetilo za ovih sedam dana Zrenjanin, što je dalo neki novi senzibilitet samom festivalu.

Kokan Mladenović, reditelj i upravnik beogradskog Ateleja 212

Kvalitet pozorišta u Vojvodini na znatno višem je nivou nego kvalitet pozorišta u ostatku zemlje, ne računajući Beograd. Gotovo je neverovatan način kako se sve uprave pozorišta u ovoj, više nego kriznoj godini, dovijaju da održe taj visok standard na koji smo navikli kod vojvodanskih pozorišta. Ono što je evidentno, a to je boljka i svih ostalih pozorišta u manjim sredinama, jeste činjenica da se pojedina pozorišta uzdižu i sunovraću od izbora do izbora. To je ta nesretna povezanost naših kulturnih institucija sa lokalnom politikom, bukvalna zavisnost od političkih hirova na lokalnom nivou. Jako malo naših teatarara ima tu vrstu samostalnosti da može da preživi četiri godine jedne koncepcije i da dugoročno neguje svoj ansambel i svoj kvalitet. To je, prosto, nedostatak kulturne politike u zemlji u kojoj živimo.

Rekli su o festivalu

Karolina Njober

Gamma cas

Pomorandžina kora

Nasrtaji na njen život

Miroslav Radonjić, selektor 60. festivala profesionalnih pozorišta Vojvodine

Teatri iz unutrašnjosti stoje rame uz rame s prestoničkim pozorištima

Magistar Miroslav Radonjić, kao član više stručnih žirija, učestvovao je na brojnim domaćim pozorišnim festivalima. Od 2003. član je Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Srbije. Jedan je od urednika časopisa *Scena* (Sterijino pozorje), kao i *Vojvodanska scena* (Pozorišni muzej Vojvodine). Od septembra 2008. član je redakcije pozorišnih novina *Ludus* (Savez dramskih umetnika Srbije). Bio je član Upravnog odbora SNP u dva saziva, od 2002. do 2007. Selektor je Festivala „Joakim Vujić“ (2009/2010) i 60. festivala profesionalnih pozorišta Vojvodine prošle i ove godine. Izvršni je direktor Sterijinog pozorja. ● **Već drugu godinu ste selektor Festivala profesionalnih pozorišta Vojvodine. Kakva je, po vama, vojvodanska pozorišna scena?**

- Vojvodanska pozorišta dugi niz godina pokazuju zavidan nivo entuzijazma i ozbiljan umetnički potencijal, što naročito impresionira kad se zna da nisu adekvatno praćena finansijskim angažmanom osnivača. Još jedan problem jeste činjenica da ovašnji teatri, kao što je slučaj i u regionu, imaju uglavnom anahronu organizacionu strukturu i tehničke kapacitete. Uprkos tome, estetski nivo pojedinih predstava uveliko prevazilazi okvire vojvodanskog pozorišnog ambijenta. Kao selektor, nastojao sam da festival ne bude mesto na kome ću promovisati ličnu estetiku, pozorišni afinitet i bilo kakav koncept, već da, zanemarujući sopstveni gledalački ukus, izaberem predstave nesumnjivo vrednih rezultata.

● **S obzirom na to da ste selektor i Festivala profesionalnih pozorišta Srbije „Joakim Vujić“, kao i izvršni direktor Sterijinog**

Vojvodanska pozorišta pokazuju zavidan nivo entuzijazma i ozbiljan umetnički potencijal, iako nisu adekvatno praćena finansijskim angažmanom osnivača: Miroslav Radonjić

pozorja, možete li uporediti vojvodanska pozorišta s drugima u Srbiji i šire?

- Već nekoliko godina imam privilegiju i zadovoljstvo da aktivno

pratim celokupnu produkciju u Srbiji, delimično i u regionu. Kako godišnje vidim osamdesetak predstava, od dečjih, preko alternativnih, neverbalnih, eksperimentalnih do klasičnih ansambel-predstava nacionalnih kuća, mogu da kažem da umetnički nivo ostvarenja domaćih teatarara, njihov pozorišni izraz, žanrovsko-stilska heterogenost i glumačka energija nimalo ne zaostaju za ponajboljim teatrima jugoistočne i centralne Evrope. Posebnu vrednost čine naši dramski autori, koji su prepoznati kao konstanta u okvirima evropske dramaturgije. Naročito treba istaći da teatri iz tzv. unutrašnjosti, s nemalim brojem predstava, staju rame uz rame s dešavanjima u prestoničkim pozorištima. U tom smislu, vojvodanska pozorišta, svojim osobenostima, jesu autentični reprezentivi teatarske umetnosti uopšte.

● **Koje bi to bile posebne karakteristike?**

- Otvorenost vojvodanskog teatra ka novom pozorišnom izrazu, spremnost na pružanje prilike autorima najmlađe generacije, multinacionalnost sredine u kojima pozorište rade, funkcionalan spoj tradicije i savremenih tokova i, iznad svega, posvećenost svih autora i aktera pozorišnom činu - samo su neke od najbitnijih karakteristika.

● **Upravo je završen ovogodišnji najstariji pozorišni festival u zemlji. Kako je prošla jubilarna svetkovina i možete li nam reći kakav je, po vama, značaj susreta i „odmeravanja snaga“ pozorišnih umetnika?**

- Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine najstariji je teatarski festival u zemlji, ali i jedna od kulturnih manifestacija s najdužim kontinuitetom. Šezdeseto, jubilarno izdanje okupilo je dramske predstave i predstave za decu iz devet pozorišta, koje, prema izboru selektora, predstavljaju najrelevantnija ostvarenja u protekloj sezoni.

I pored relativno malog geografskog prostora, vojvodanski teatri imaju nužnu potrebu za kontinuiranim susretima, razmenom iskustava, pa i takmičenjem, koje bi trebalo da pokaže, a najčešće i pokazuje, uspešnost repertoarske politike i ostvarene umetničke domete.

Goran Ibrajter, upravnik Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Festival zaslužuje poštovanje

Dva jubileja u dve godine zrenjaninski teatar dočekao je svečarski - proteklih 170 godina NP „Toša Jovanović“ i sada 60 godina Festivala profesionalnih pozorišta Vojvodine - ističe upravnik Goran Ibrajter i kaže da je manifestacija sačuvana uprkos skromnom budžetu.

- Festival zapravo nikada nije imao veliki budžet, ali smo ga sačuvali i to je najvažnije. Ovo je najstarija pozorišna manifestacija u Srbiji koja traje od 1947. doživljavajući transformacije tokom vremena. Poslednje intervencije u organizaciji festivala donele su pozitivne promene, a nama kao pozorištu-domaćinu veliko zadovoljstvo. Sam festival iskoristili smo kao mogućnost da promoviramo tradiciju a sa druge strane mlade umetnike, od kojih očekujemo nove ideje.

Mi smo videli pozitivne efekte u tome što da se festival održava u Zrenjaninu, jer nam to omogućava da se predstavimo u najboljem svetlu. Prethodnih godina uspevali smo kao domaćini festivala da pošaljemo pozitivne poruke, okupimo nove prijatelje i dobijemo mnoštvo ideja od kojih su neke i zaživele na našem repertoaru. Festival okuplja pozorišne stvaraocce iz zemlje i regiona, prati ga brojna publika, a ono što je veoma bitno jeste da su u organizaciju pratećih programa uključene relevantne institucije kulture u Zrenjaninu. Tih nedelju dana, koliko traje festival, grad živi za pozorište i festival.

Miodrag Tabački, scenograf

Talasi

Na večeri posvećenoj radu scenografa Miodraga Tabačkog, pored biografskih podataka i podsećanja na početke umetničke karijere, bilo je reči i o scenografskim rešenjima i tehnikama koje autor primenjuje u radu na predstavama. Prema njegovim rečima, savremeni dramski tekstovi pružaju neograničene mogućnosti da se inovativna senska rešenja i nove tehnike upotrebe za ilustraciju glume.

- Predstavi svaki put pristupam do te mere različito, da uvek zapravo radim drugačija rešenja. Analizirajući, zbog potrebe jedne nove monografije o mom radu, to što čini zajedničku crtu mojih radova i elemente oko kojih se grupišu moja rešenja, shvatio sam da postoje elementi koje razrađujem iz predstave u predstavu. Jedan takav element je talas. Imam jedan takav talas, koji je valjan u predstavi *Pepejluga*, zatim talas od neonskih cevi u *Buretu baruta*, pa talas slikan na zavesi. A imam i talase koji su crveni, u komadu *Sudbina i komentari* - rekao je, između ostalog, Tabački.

Laslo Vegel, dramaturg, pozorišni kritičar, književnik

Pozorište može da pomogne

Bez kulture nema ni demokratskog poretka, a dokle god građani ne budu priznata vrednost bićemo urojeni u devalvaciju kulture koja je zahvatila jugoistočnu Evropu - istakao je Laslo Vegel na tematskoj večeri održanoj njemu u čast.

- Dokle god je kultura stvar sitnih riba, bićemo bastardi na evropskom putu. Pozorište može svima nama da pomogne. Ljudi koji vole pozorišni svet i sve što ga prati razumeju tu potrebu. Jer ova profesija predseća i najavljuje događaje. Ilustrovaću to primerom nekadašnjih jugoslovenskih pozorišta, koja su 80-ih godina prošlog veka u nekim svojim komadima, a to se naročito odnosi na Jugoslovensko kazalište u Sloveniji, anticipirala zemljotres koji nam se desio - istakao je Vegel.

The Beach

Nora (Lutkina kuća)

Ljubica Ristovski, predsednica Zajednice profesionalnih pozorišta Vojvodine

Pozorišni naj-kod

Kvalitet predstava, uvrštenih u selekciju ovogodišnjeg jubilarnog, 60. festivala profesionalnih pozorišta Vojvodine, govori o tome da produkcija vojvodanskih pozorišta pripada vrhu pozorišnih ostvarenja u zemlji - objašnjava predsednica Zajednice profesionalnih pozorišta Vojvodine, mr Ljubica Ristovski. Prva dama subotičkog Narodnog pozorišta ističe da su od sedam dramskih komada koji su na repertoaru festivala, čak tri predstave ušle u selekciju ovogodišnjeg Sterijinog pozorja, među kojima je i komad njenog matičnog pozorišta - *Banović Strahinja*. Najstarija pozorišna manifestacija u zemlji, prema njenom mišljenju, svojim jubilejom obavezuje da se tradicija nastavlja i unapređuje.

Ljubica Ristovski se Susretima/festivalom profesionalnih pozorišta Vojvodine bavi već 31 godinu, jer je još kao maturant prve generacije kulturološkog smera maturirala iz predmeta Pozorišna organizacija sa temom *Učesće subotičkog pozorišta na Susretima pozorišta Vojvodine*. Nakon školovanja uvek je, na različite načine, bilo kao neposredni učesnik ili kao školovani posmatrač, učestvovala u razvoju ovog festivala zalažući se da on postane vodeća „regionalna pozorišna berza“.

- Volimo da kažemo da smo nastariji festival ne samo u ovoj, nego i u bivšoj zemlji Jugoslaviji, i ta tradicija znači da treba da poštuemo i negujemo smotru koju imamo. Spoj iskustva, mladosti i novih ideja je dobitna kombinacija. Festival je zato baziran na tradiciji, ali je potpuno otvoren za nove ideje, stalno se usavršava i prihvata nove modele. Da formula funkcioniše dokazalo se i nakon „generalne rekonstrukcije“ u 2002. kada su tadašnji Susreti profesionalnih pozorišta Vojvodine prerasli u festival.

„Banović Strahinja“ u fabrici

Ova predstava je odlično ispala, s obzirom na činjenicu da mi radimo u „nenormalnim“ uslovima. Naša zgrada se rekonstruiše i mi smo smešteni u jednu bivšu fabriku, gde na jednoj sceni rade dva ansambla - Drama na mađarskom i Drama na srpskom jeziku. Ne moram posebno da naglašavam da zbog svega toga nama mesec traje samo 15 dana - kaže Ljubica Ristovski.

● **Šta je to promenjeno u organizaciji festivala?**

- Festival je koncentrisao kvalitetnu produkciju na jednom mestu, u organizacionom broju dana i sa najboljim predstavama. Poslednja smotra je trajala 17 dana i takav vid kulturne manifestacije ne može više nijedan grad domaćin da izdrži. Publici popušta pažnja i nemoguće je održati svečarsku atmosferu, tako da sada festival traje sedam dana. Sada je programska koncentracija na najboljim pozorišnim ostvarenjima i zato nam je ovogodišnje geslo - *Pozorišni naj-kod*. Festival je ovim intervencijama dobio na značaju, kvalitetu, ozbiljnosti. Druga značajna intervencija

Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine zaista zaslužuje da bude manifestacija od javnog značaja, da ne mora svake godine da kreće sa minusom. Dešavalo se previše često da festival započne a sredstva još nisu stigla. Mislim da zaslužuje bolji tretman. Negativno je i što je medijska pažnja slaba, ne čuje se dovoljno o nama, naročito u prestonici

obavljena je na planu nagrada, koje smo drastično smanjili čime je porasla cena sadašnjim priznanjima. Ne želim da nipodaštavam ono što je ranije bilo, ali u situaciji kada se dodeljuje više od trideset nagrada, od čega deset glumačkih, teško da one predstavljaju priznanje. Sada imamo četiri glumačke nagrade i po jednu za svaku oblast koja učestvuje u postavljanju pozorišne predstave. Treća stvar koju smo uveli a koja ove godine, zbog finansijskih razloga, nije

Budući cilj festivala je formiranje regionalne pozorišne berze: Ljubica Ristovski

realizovana jeste regionalna pozorišna berza i ovu novinu smo zacrtali u ciljeve festivala. Započeli smo tu ideju proleće godine pozivajući upravnike iz četiri različite zemlje da učestvuju na tribini koja je trebalo da osvetli sličnosti i razlike u pozorišnom radu kod njih i kod nas. Ove godine smo planirali da odemo korak dalje i da pozovemo selektore pozorišnih festivala u susjednim zemljama, ali to ostaje da se neki drugi put realizuje. Još jedna stvar je bitna, festival nema matično pozorište, već se seli iz jedne pozorišne kuće u drugu. Promenili smo stalno smenjivanje grada domaćina, tako da je poslednjih godina festival stacioniran u Zrenjaninu.

● **U ovogodišnjem žiriju je upravnik Slovenskog ljudskog gledališta iz Celja, Tina Kosi, što jeste novi pogled na festival...**

- Mislim da je to bio dobar potez jer ćemo čuti nepristrasno mišljenje stručnjaka sa zavidnim znanjem, koji već godinama imaju razvijenu saradnju sa ovašnjim pozorišnim kućama. Nekoliko vojvodanskih pozorišta poslednjih godina redovno gostuju u Celju, njihov ansambel gostuje kod nas i već su vidljivi efekti te saradnje. Tina Kosi će sigurno doprineti nepristrasnoj proceni kvaliteta odigranih predstava.

● **Šta biste menjali kad je o festivalu reč?**

- Priliv finansijskih sredstava, jer je festival zaista zaslužio da bude manifestacija od javnog značaja, da ne moramo svake godine da strepimo i da krećemo sa minusom. Dešavalo se previše često da festival započne a sredstva još nisu stigla. Mislim da zaslužujemo bolji tretman. Negativno je i što je medijska pažnja slaba, ne čuje se dovoljno o nama, naročito u prestonici. Mislim da bi trebalo da više

forsiramo pozitivne vrednosti u pozorišnom životu, jer je pozorište glavni čistač mentalnog zdravlja.

● **Šta je za pohvalu?**

- Pozorište u Zrenjaninu je odličan domaćin ovog festivala, što dokazuje već nekoliko godina zaredom. Publika je revnosna, predstave se prate i dobro su posećene, a dobar odjek beleži i prateći program festivala.

Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine najstariji je teatarski festival u zemlji, ali i jedna od kulturnih manifestacija s najdužim kontinuitetom

Nagrade

- Najbolja dramska predstava u celini - *Banović Strahinja* (Narodno pozorište Subotica);
- Najbolja predstava za decu u celini - *Slavuj i kineski car* (Narodno pozorište Kikinda);
- Najbolja režija - Andraš Urban za predstave *Banović Strahinja* (NP Subotica) i *The Beach* (Kostolanji Deže, Subotica);
- Najbolja glavna ženska uloga - Ivana V. Jovanović za ulogu Nore u predstavi *Nora* (*Lutkina kuća*) (Narodno pozorište Sombor);
- Najbolja glavna muška uloga - Aron Balaž za ulogu Njega u predstavi *Pomorandžina kora* (Novosadsko pozorište - Ujvideki Szinhaz);
- Najbolja ženska epizodna uloga - Tatjana Šanta Torlaković za ulogu gospođe Linde u predstavi *Nora* (*Lutkina kuća*) (NP Sombor);
- Najbolja muška epizodna uloga - Ljubiša Ristović za ulogu Vojina Jugovića u predstavi *Banović Strahinja* (NP Subotica);
- Najbolja scenografija - Jovan Caran za predstavu *Guskalica* (Narodno pozorište „Toša Jovanović“ Zrenjanin);
- Najbolji kostim - Stefan Savković za predstavu *Slavuj i kineski car* (NP Kikinda);
- Nagrada *Tihomir Mačković* - najbolja kreacija lutaka Jovan Caran za predstavu *Guskalica* (NP Zrenjanin);
- Najbolja muzika - Feliks Lajko za predstavu *Banović Strahinja* (NP Subotica);
- Specijalna nagrada glumcima predstave *The Beach* (Kostolanji Deže) - Imre Elek Mikešu, Arpadu Mesarošu, Andrei Erdelj i Marti Bereš;
- Nagrada mladom glumcu (dodeljuje Savez dramskih umetnika Vojvodine) - Srđan Sekulić za ulogu Banović Strahinje u predstavi *Banović Strahinja* (NP Subotica).

Banović Strahinja

Guskalica

Najstariji festival otvorio najmlađi glumac

Čast da Festival u Zrenjaninu proglasi otvorenim pripala je najmlađem glumcu zrenjaninskog pozorišta Kristijanu Kardošu, a goste i domaćine je, u ime Vlade Vojvodine, pozdravio Milorad Đurić, pokrajinski sekretar za kulturu.

- U našoj zemlji diskontinuiteta, svaki kontinuitet zaslužuje pažnju, posebno ako traje 60 godina. Osnovan sa misijom da unapredi scenu profesionalnih pozorišta, on je taj zadatak uspešno ispunio, jer danas u Vojvodini imamo 13 profesionalnih pozorišta. Festival se, u međuvremenu, profilisao i kao instrument za merenje pozorišne temperature, rekao je tom prilikom Đurić.

Na svečanom otvaranju Festivala, Ljubica Ristovski i Goran Ibrajter uručili su povelje pozorišnim stvaralocima zaslužnim za dugo trajanje Festivala. Na dugom spisku laureata, prvo je bilo ime proslavljene glumice Mire Banjac.

Ana Tasić, teatrološkinja i pozorišna kritičarka iz Beograda (predsednica)

Zavidna produkcija

- Ovaj festival daje dobar presek pozorišnih ostvarenja u Vojvodini i potvrđuje superiornost umetničkog kvaliteta produkcije. Mislim da je dobro što je festival takmičarskog karaktera, jer to pospešuje produkciju. Iz ugla žirija mogu reći da je ovde atmosfera dobra i opuštena, ali se iskreno i predano radi. Razgovori o predstavama su takođe kvalitetni i podsticajni.

Ovogodišnji festival, po meni, jedan je od boljih, a bila sam na mnogim prethodnim. Manifestacije ovog tipa različite su, što zavisi od regionalnog rasporeda. U Vojvodini, konkretno, festivali su programski bogatiji. Ovaj festival pokazuje koliko je produkcija u Vojvodini, u umetničkom smislu, kvalitetna i brojna. Poslednjih nekoliko godina temeljno pratim festivale u zemlji i sa punim pravom mogu reći da je ovde reč o zavidnoj produkciji.

Ištvan Bičkei, glumac i umetnički direktor Narodnog pozorišta u Nišu

Traganje za odgovorima

- Pozorišni festivali organizuju se sa manje ili više para, ali su ciljevi isti, što se videlo i ovde u Zrenjaninu. Moj glavni utisak je da pozorišta i stvaraoci traže svoj put, ispituju pravu relaciju prema publici. Kad je reč o našem poslu u žiriju, mogu da kažem da kao što je festivalska selekcija subjektivna tako je i dodela nagrada subjektivna čin. To znači da žiri nije delio nagrade svakome pomalo, već smo nagradili najbolja ostvarenja.

Pozorišna umetnost po svojoj prirodi takva je da postavlja pitanja, ponekad nudi jedan, a najčešće više odgovora koje svako od gledalaca ponaosob preispituje. Ono što je potrebno to je prava energija, da bi se doprlo do publike i u tome leži odgovornost pozorišta. Velika je razlika da li je teatar u stanju da kaže istinu ili ono što se očekuje da bude istina. Sve moje dosadašnje iskustvo govori da to nije nimalo svejedno, ponekad sudbina sveta zavisi od toga.

Tina Kosi, upravnica Slovenskog ljudskog gledališča u Celju

Gluma okrenuta publici

- Već tri godine pratim Festival i spremno sam prihvatila angažman koji mi je ponuđen. Sada, doduše, predstave ne gledam opušteno kao pre, već moram da pazim da nagrade dobiju oni koji ih zaista zaslužuju. Posebno mi je drago što u sedam dana mogu da vidim više predstava, u izvođenju različitih pozorišta. Atmosfera je odlična, ima dobrih kontakata i ideja.

Ovakvi susreti omogućuju nam da se dogovorimo o razmeni predstava i gostovanja. Ansablama mnogo znači da mogu da nastupe pred novom publikom. Za sve nas to je podsticaj da još ambicioznije radimo na programima. Konkretno, dogovorili smo se o saradnji sa dvoje reditelja koji kod nas još nisu radili. Tako će u sledećoj sezoni u Celju režirati Nikola Zavišič, a pregovaramo i sa Anđelkom Nikolić.

Ovogodišnja produkcija na Festivalu kvalitetna je, neki komadi su više klasični, a drugi moderno režirani. U odnosu na Sloveniju, drugačije se glumi, i to je glavna karakteristika koju bih izdvojila. Gluma je ovde više okrenuta publici, dok su u Sloveniji glumci više fokusirani na sebe i unutrašnjost igre. Kad je reč o rediteljskim zahvatima, slično se radi kao kod nas. Neko koristi inovativne metode, neko alternativna rešenja, a neko ima klasičan pristup. A čar pozorišta je upravo u otvorenosti prema svim tim različitim mogućnostima, pa se tako i publika okuplja oko različitih ostvarenja.

Žiri jubilarnog festivala

Posebno izdanje lista Danas posvećeno 60. festivalu profesionalnih pozorišta Vojvodine

Urednik **Dragan Stošić** • Tekstovi **Gordana D. Nonin, Miroslava Pudar, Tanja Jakobi** • Lektura **Nada Kačar, Marjana Jakšić** • Prelom **Zoran Spahić**